

MIRKO MALEZ

Dr. OTOKAR KADIĆ

Nakon duge bolesti umro je 27. veljače 1957. godine u Budimpešti u svojoj 81. godini života dr. Otokar Kadić, sveučilišni profesor i poznati geolog, paleontolog i speleolog.

Dr. Otokar Kadić porijeklom je iz naših krajeva; rodio se 29. srpnja 1876. godine u Staroj Pazovi u Srijemu. Sveučilišne nauke studirao je najprije u Zagrebu, a nastavio ih u Münchenu. Po završetku studija odlazi u Budimpeštu na mađarski državni geološki zavod. U to vrijeme naši su krajevi bili u sastavu Austrougarske monarhije, pa i geološka ispitivanja kod nas vrše djelomično geolozi iz Budimpešte i Beča. Tako je i Kadić kao mladi geolog svoj rad započeo na geološkom istraživanju hrvatskog krša. Radio je više godina na geološkom kartiranju i prouča-

vanju Hrvatskog Primorja i Gorskog Kotara, napose u okolici Rijeke, Platka, Gerova, Trstenika, Police, Čabra, Tršća, Prezida, Risnjaka, Vrbovskog i Bosiljeva. Pod utjecajem u kršu provedenih mlađih dana, on se do kraja života opredijelio za proučavanje krša i susjednih znanosti. Naročito se oduševio za istraživanje podzemlja u kršu, pa postaje upravo pasionirani speleolog, koji je izvršio naučna ispitivanja mnogih pećina. Tako je između ostalog postigao velike uspjehe, koji su bili zapaženi u naučnim krugovima cijelog svijeta, istraživanjima Szeleta pećine, u kojoj je otkrio bogate nalaze iz solutrenske kamene kulture.

Dr. Otokar Kadić bio je neumoran naučni i terenski radnik, pedagog i organizator. Osnovao je društvo za istraživanje pećina i pokrenuo dva speleološka časopisa (Barlangkutató i Barlangvilág). Trudio se, da i inozemstvo upozna s uspjesima i rezultatima svojih istraživanja, pa je održao brojna stručna predavanja u Njemačkoj, Austriji i ostalim državama Evrope. Konačno se i njegovu zalaganju može zahvaliti, da je 1927. god. održan prvi međunarodni kongres speleologa. Dr. Otokar Kadić promoviran je 1928. god. za javnog redovnog sveučilišnog profesora, a bio je počasni član brojnih inostranih i međunarodnih udruženja i ustanova. Objavio je vrlo mnogo (oko 245) naučnih, stručnih i popularnih radova iz područja geologije, paleontologije i speleologije.

Navodimo popis onih njegovih radova, koji se odnose na naše krajeve.

1. A krapinai diluviális ember kövült maradványairól. Természettudományi Közlöny, 36, p. 30-37, 7 sl. Budapest 1904.
2. A krapinai ősember maradványai. Uránia, 6, 62-65, 4 sl. Budapest 1905.
3. Über die Reste der diluvialen Menschen von Krapina. Földrajzi Közlemények, 34, 114-121, 1 tabl., 16 sl. Budapest 1906.
4. A krapinai diluviális ember maradványairól. Stomatológiai Közlöny, 5, 324-347. Budapest 1906.
5. Izvještaj o geološkom snimanju hrvatskog krša u god. 1911. A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése, 271-275. Budapest 1912.
6. Kadić O., Kormos, T. i Vogl, V.: Geološki odnošaji ugarsko-hrvatskog primorja između Rijeke i Novoga. A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1910-ről, 344-347. Budapest 1912.
7. Izvještaj o geološkom snimanju hrvatskog krša god. 1912. A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1912-ről, 358-360. Budapest 1913.
8. Geološki odnošaji u predjelu između Platka i Gerova. A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1913-ről, 602-605. Budapest 1914.
9. Geološki odnošaji područja između Gorničkog, Trstenika i Police. A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1914-ről, 516-519. Budapest 1915.
10. Geološki odnošaji okolice Čabra, Prezida i Tršća. A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1915-ről, 579-583. Budapest 1916.
11. Geološki odnošaji doline Čabranke i Rišnjaka. A m. kir. Földtani Intézet évi jelentése 1916-ről, 690-701, 2 sl. Budapest 1917.
12. Über kroatische Höhlen. Barlangkutató, 7, p. 52. Budapest 1919.
13. Die geologischen Verhältnisse des Karstgebirges zwischen Vrbovsko und Bosiljevo. Jahresbericht der kgl. ung. Geologischen Anstalt für 1917-1924, 289-292. Budapest 1934.
14. Der Mensch zur Eiszeit in Ungarn. Mitteilungen aus dem Jahrbuche der kgl. ung. Geologischen Anstalt, 30, 1, 1-147, 16 Taf. Budapest 1934.
15. Nachruf auf Karl Gorjanović-Kramberger. Barlangvilág, 8, p. 34. Budapest 1938.